

מִסְכָּה

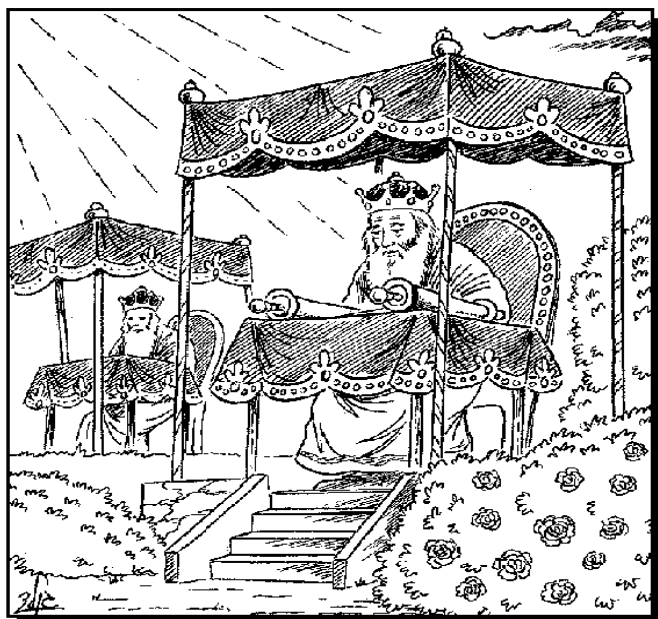
אֲבֹת

פֶּרֶק א'

שְׁמִי:

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם
הַבָּא, שֵׁנֶאֱמַר: "וְעַמְּךָ כָּלָם
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גִּזְרֵי
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר."

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.

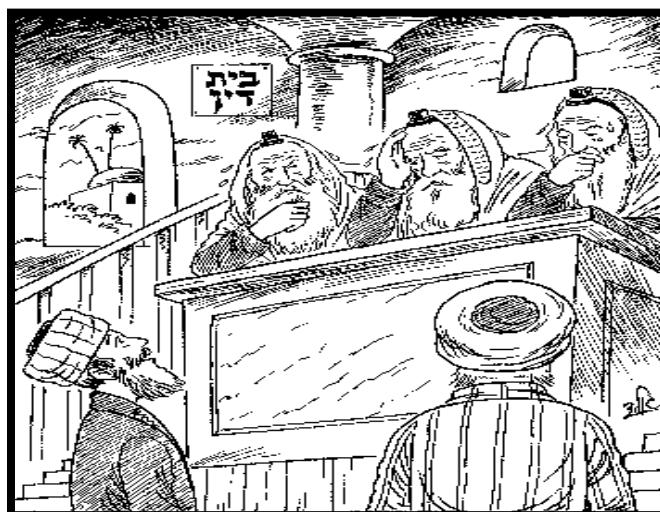
משנה א'.

מִשָּׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי, וּמִסְרָהּ
 לַיהוֹשֻׁעַ, וַיהוֹשֻׁעַ לַזִּקְנִים, וַזִּקְנִים
 לַנְּבִיאִים, וְנְבִיאִים מִסְרֻהָ
 לַאֲנָשֵׁי כְּנָסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם אָמְרוּ
 שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים, הָיוּ מִתּוֹנִים
 בַּדִּין, וְהֶעֱמִידוּ תִּלְמִידִים הַרְבֵּה,
 וַעֲשׂוּ סִיג לַתּוֹרָה:

מִשָּׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי.

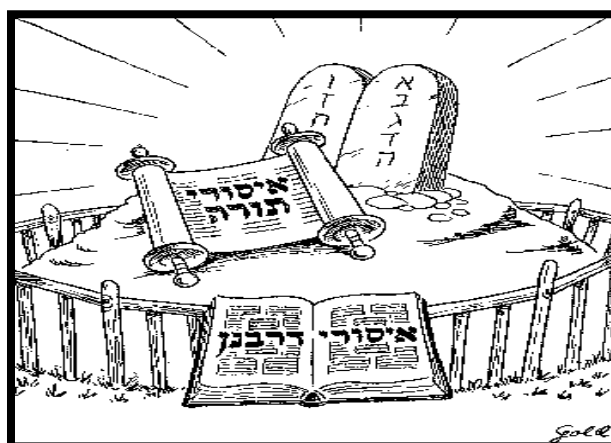
הוו מתונים בדין.

והעמידו תלמידים הרבה,

ועשו סִיג לתורה.

משנה ב'.

שִׁמְעוֹן הַצִּדִּיק הָיָה מִשִּׁירֵי
כְּנִסֵּת הַגְּדוֹלָה. הוּא הָיָה אוֹמֵר,
עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד,
עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל
גְּמִילוּת חֶסֶדִּים:

משנה ג'.

אֲנִיגְנוֹס אִישׁ סוֹכוֹ קִבֵּל
מִשְׁמֵעוֹן הַצִּדִּיק. הוּא הָיָה
אוֹמֵר, אֵל תִּהְיוּ כְּעֹבְדִים
הַמִּשְׁמָשִׁין אֶת הָרֹב עַל מִנַּת
לְקַבֵּל פָּרֶס, אֲלֵא הָיוּ כְּעֹבְדִים
הַמִּשְׁמָשִׁין אֶת הָרֹב שְׁלֵא עַל
מִנַּת לְקַבֵּל פָּרֶס, וַיְהִי מוֹרָא
שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם:

וַיְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם:

אֵל תִּהְיוּ כְּעֹבְדִים הַמִּשְׁמָשִׁין
אֶת הָרֹב עַל מִנַּת לְקַבֵּל פָּרֶס.

משנה ד'.

יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי
 בן יוחנן איש ירושלים קבלו
 מהם. יוסי בן יועזר איש צרדה
 אומר, יהי ביתך בית ועד
 לחכמים, והוי מתאבק בעפר
 רגליהם, והוי שותה בצמא את
 דברייהם:

והוי מתאבק בעפר רגליהם.

יהי ביתך בית ועד לחכמים.

הַתָּאֵם בֵּין הַתְּנָא לַמְּשַׁפֵּט הַמִּתְאַיִם.

יוֹסִי בֶן יוֹעֶזֶר.

יְהִי בֵיתְךָ בֵּית וַעַד
לְחֻכָּמִים

עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים
הָעוֹלָם עוֹמֵד...

הֵווּ מִתּוֹנִים בְּדִין

שְׁמִיעוֹן הַעֲדִיק.

יְהִי מוֹרָא שָׁמַיִם
עָלֵיכֶם

הָעֲמִידוֹ תִּלְמִידִים
הֶרְבֵּה

אֲנָשִׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה.

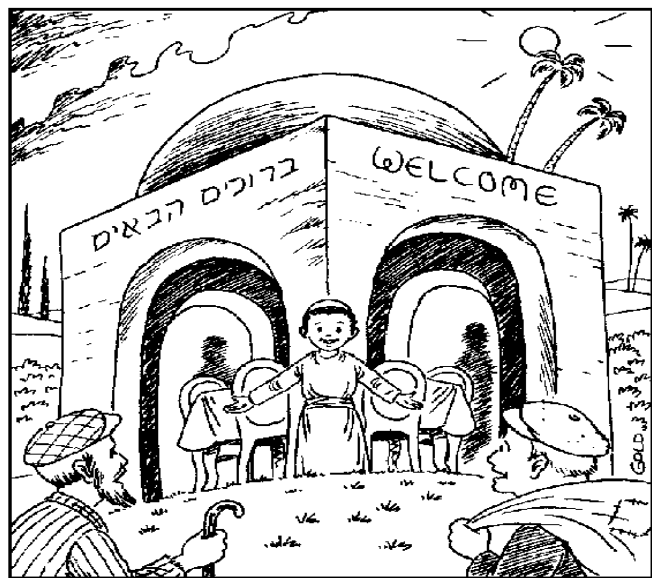
וְהָיָה מִתְאַבֵּק בַּעֲפָר
רְגְלֵיהֶם

אֵל תִּהְיוּ כְּעֹבְדִים
הַמְּשַׁמְשִׁין אֶת הָרֹב עַל מִנָּת
לְקַבֵּל פָּרֶס.

אֲנִשְׁיִגְנוֹס.

משנה ה'.

יוסי בן יוחנן איש קרושלם
 אומר, יהי ביתך פתוח לרוחה,
 ויהיו עניים בני ביתך, ואל
 תרבה שיחה עם האשה.
 באשתו אמר, קל וחמר באשת
 חברו. מכאן אמרו חכמים, כל
 זמן שאדם מרבה שיחה עם
 האשה, גורם רעה לעצמו,
 ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש
 גיהנם:

יְהִי בֵיתְךָ פֶּתוּחַ לְרוֹחָה.

וְיִהְיוּ עֲנִיִּים בְּנֵי בֵיתְךָ.

וְאַל תִּרְבֶּה שִׁיחָה... →

משנה ו'.

יְהוֹשִׁעַ בֶּן פְּרֹחִיָּה וּנְתַנִּי הָאֶרְבֵּלִי
קָבְלוּ מֵהֶם. יְהוֹשִׁעַ בֶּן פְּרֹחִיָּה אֹמֵר,
עֲשֵׂה לְךָ רֵב, וְקַנֵּה לְךָ חֵבֵר, וְהָיִי דֹן
אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת.

וְקַנֵּה לְךָ חֵבֵר

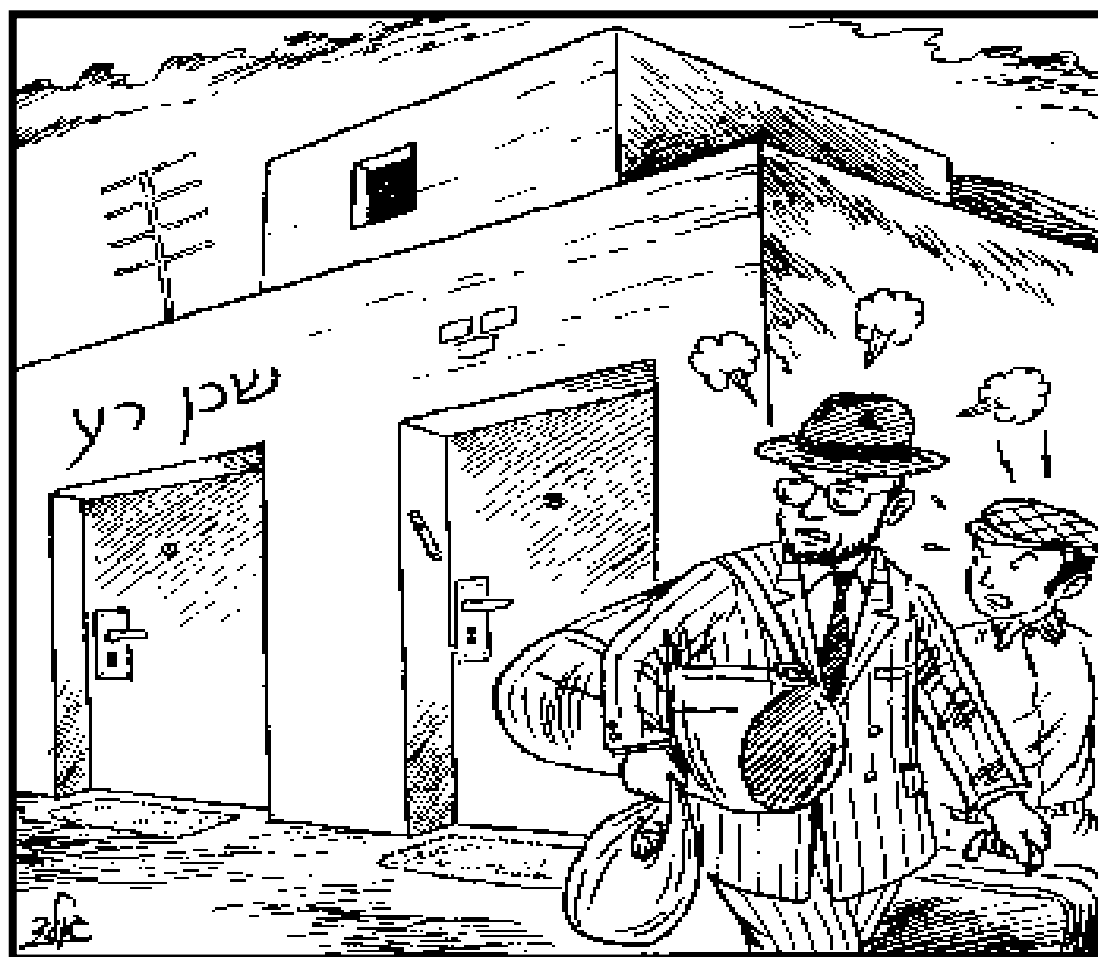
עֲשֵׂה לְךָ רֵב

וְהָיִי דֹן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת.

משנה ז'.

בְּתֵאֵי הָאֲרֵבִּלִּי אֹמֵר, הֲרַחֵק
מִשְׁכָּן רָע, וְאַל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע,
וְאַל תִּתְנַאֵשׁ מִן הַפְּרָעָנוֹת.

הֲרַחֵק מִשְׁכָּן רָע.

משנה ח'.

יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן
שִׁטָּח קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן
טַבַּאי אָמַר, אֵל תַּעַשׂ עֲצֻמָּךְ
כְּעוֹרֵכֵי הַדִּינִין. וְשִׁיְהִיו בְּעָלֵי
דִּינִין עוֹמְדִים לִפְנֶיךָ, יְהִיו
בְּעֵינֶיךָ כְּרִשְׁעִים. וְכִשְׁנִפְטָרִים
מִלִּפְנֶיךָ, יְהִיו בְּעֵינֶיךָ כְּזָכָאִין.
כִּשְׁקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין:

וְכִשְׁיְהִיו בְּעָלֵי דִינִין עוֹמְדִים לִפְנֶיךָ...

אֵל תַּעַשׂ עֲצֻמָּךְ כְּעוֹרֵכֵי הַדִּינִין.

משנה ט'.

שִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּה אוֹמֵר, הָיִי
מְרַבֶּה לַחֲקוֹר אֶת הָעֵדִים, וְהָיִי
זָהִיר בְּדַבָּרֶיךָ, שֶׁמָּא מִתּוֹכָם
יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר.

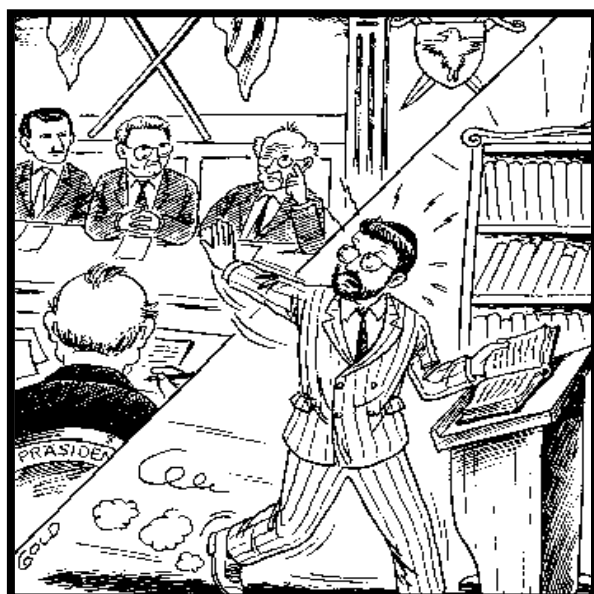
הָיִי מְרַבֶּה לַחֲקוֹר אֶת הָעֵדִים.

משנה י'.

שִׁמְעוּנָה וְאַבְטָלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם.
 שִׁמְעוּנָה אָמַר, אֶהוּב אֶת
 הַמְּלָאכָה, וּשְׁנֵא אֶת הָרַבָּנוֹת,
 וְאַל תִּתְּוֹדַע לְרָשׁוֹת:

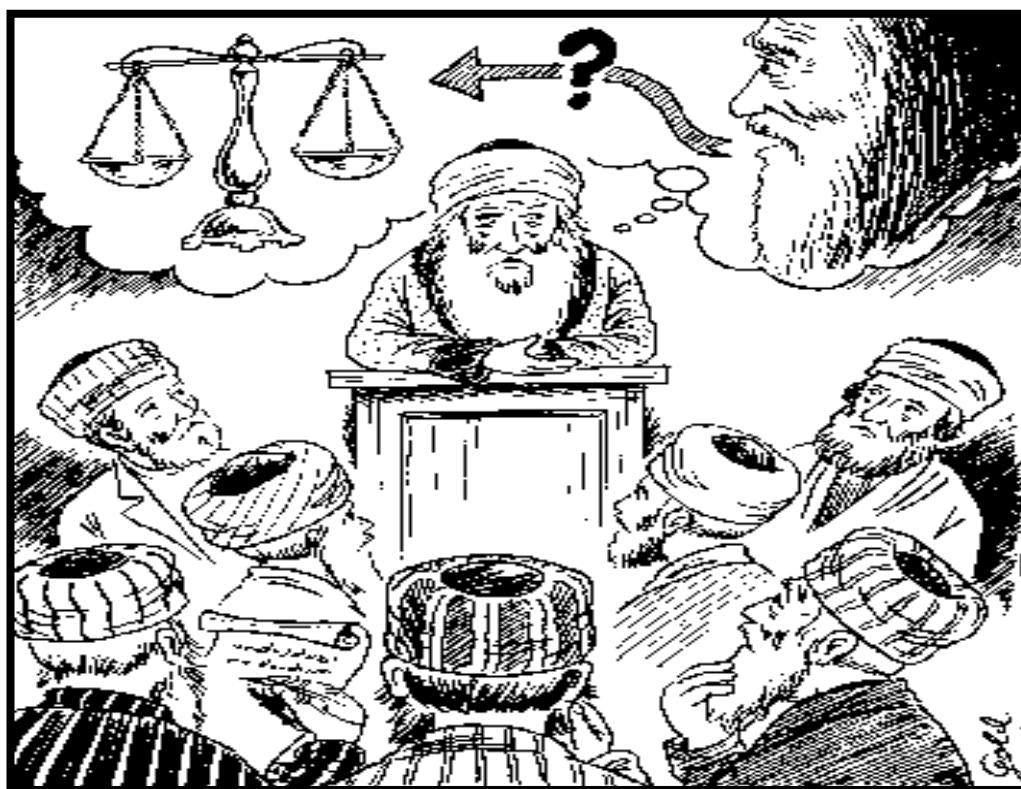
וְאַל תִּתְּוֹדַע לְרָשׁוֹת.

אֶהוּב אֶת הַמְּלָאכָה.

משנה י"א.

אֲבִטְלִינָן אֹמֵר, חֲכָמִים, הִזְהָרוּ
בְּדַבְרֵיכֶם, שִׁמָּא תַחֲוִבוּ חֹבֶת
גָּלוּת וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מַיִם הָרָעִים,
וְיִשְׁתּוּ הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים
אַחֲרֵיכֶם וְנִמְוִתוּ, וְנִמְצָא שֵׁם
שָׂמִים מִתְחַלֵּל:

חֲכָמִים, הִזְהָרוּ בְּדַבְרֵיכֶם.

משנה י"ב.

הֵלֵל וְשִׁמְעוֹנִי קִבְּלוּ מֵהֶם. הֵלֵל
אֹמֵר, הָיִי מִתְלַמֵּידוֹ שֶׁל אֶהְרֹן,
אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם, אוֹהֵב
אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמִקְרָבָן לַתּוֹרָה:

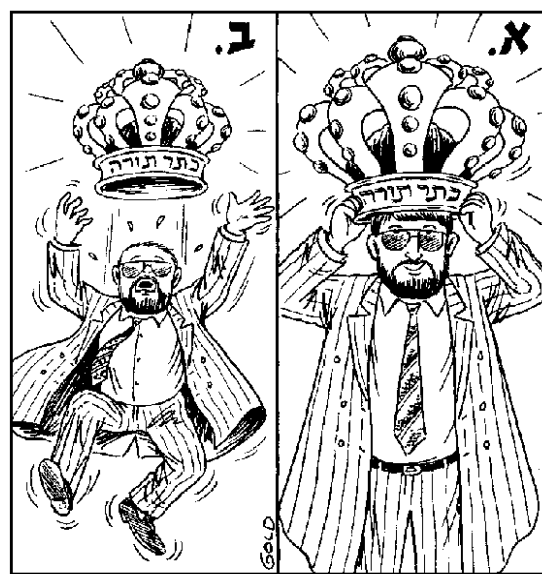
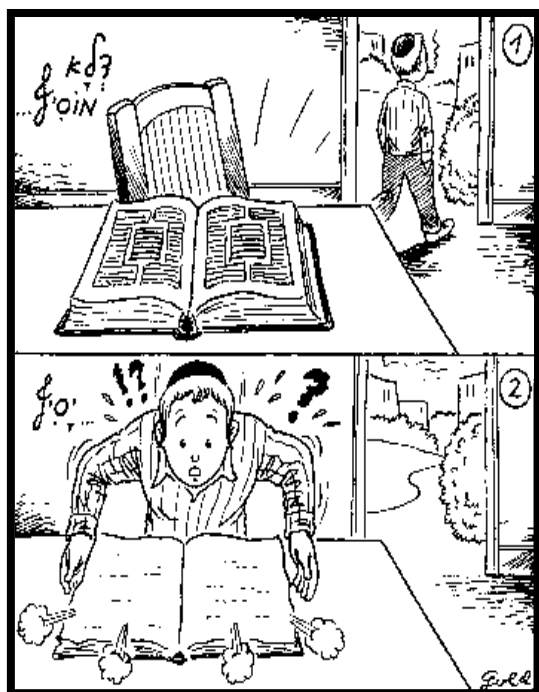
וּמִקְרָבָן לַתּוֹרָה.

הָיִי מִתְלַמֵּידוֹ שֶׁל אֶהְרֹן

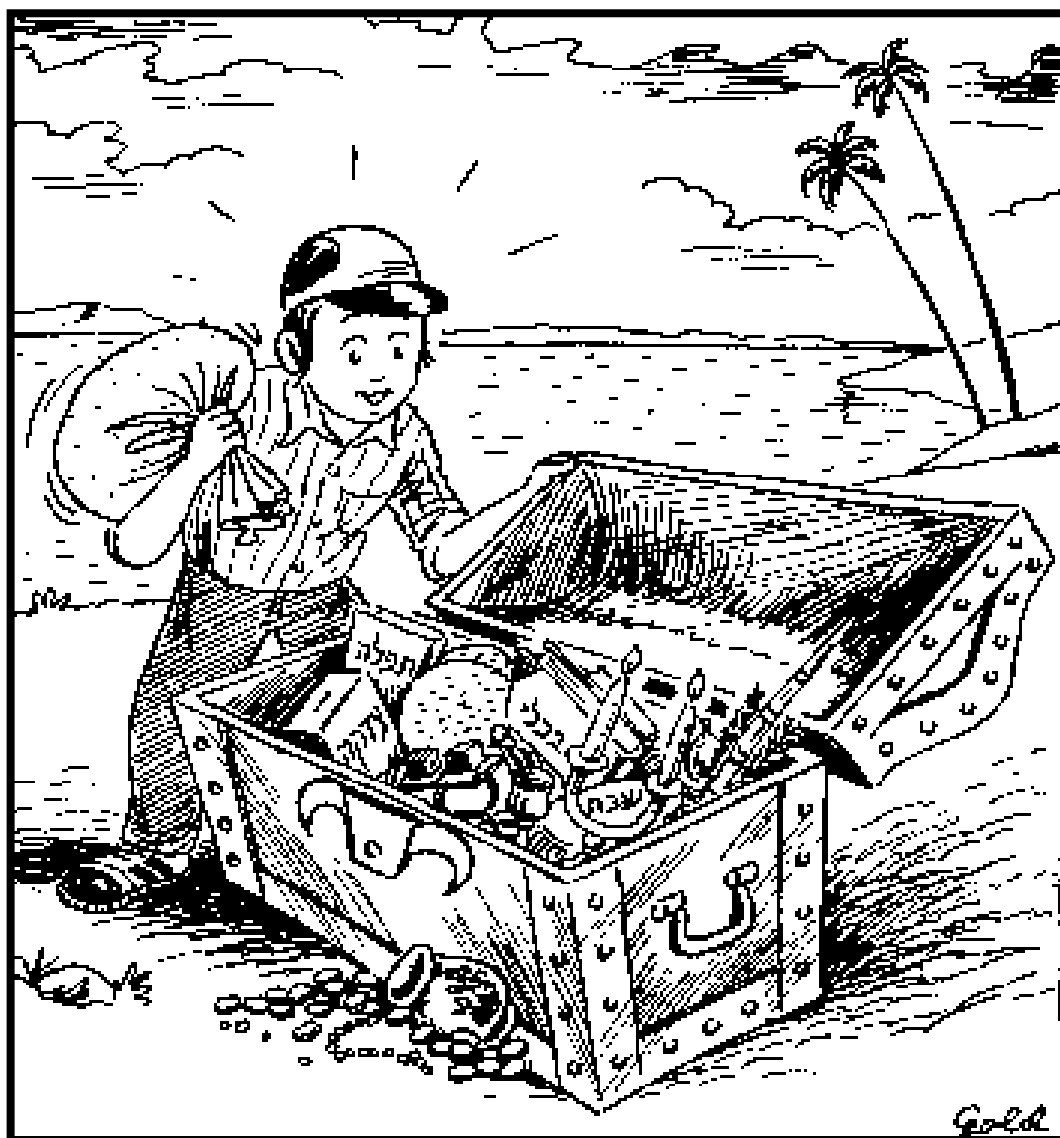
משנה י"ג.

הוא היה אומר, נגד שמה,
אבד שמה. ודלא מוסיף, וסיף.
ודלא גליף, קטלא חִיב.
ודאשתמש בתגא, חלקי:

משנה י"ד.

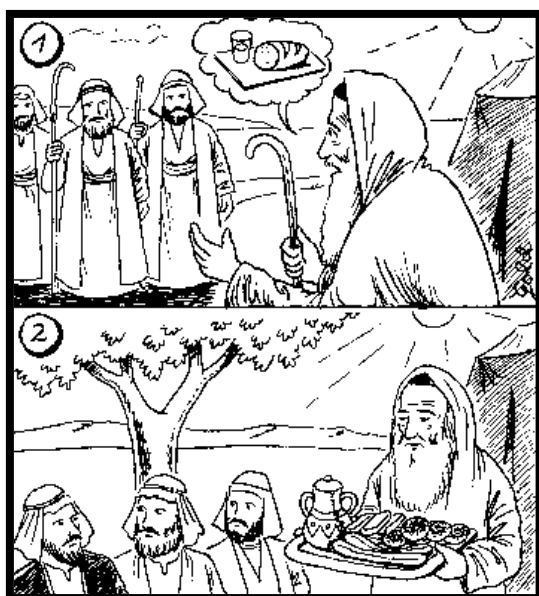
הוּא הָיָה אֹמֵר, אִם אֵין אֲנִי לִי,
מִי לִי. וְכִשְׁאַנִּי לְעַצְמִי, מָה אֲנִי.
וְאִם לֹא עֲכָשִׁיו, אֵימָתִי:

אִם אֵין אֲנִי לִי, מִי לִי.

משנה ט"ו.

שִׁמְאִי אוֹמֵר, עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קֶבֶע.
אֲמֹר מַעֲט וַעֲשֵׂה הֲרֵבָה, וְהָיִי מְקַבֵּל
אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת:

אֲמֹר מַעֲט וַעֲשֵׂה הֲרֵבָה

עֲשֵׂה תוֹרַתְךָ קֶבֶע.

וְהָיִי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת.

משנה ט"ז.

רִבִּין גַּמְלִיאל הָיָה אֹמֵר, עֲשֵׂה
לְךָ רֵב, וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֵּפֶק, וְאַל
תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמָרוֹת:

עֲשֵׂה לְךָ רֵב.

משנה י"ז.

שִׁמְעוֹן בֶּנוֹ אֹמֵר, כָּל יָמַי גָּדַלְתִּי
בֵּין הַחֲכָמִים, וְלֹא מָצָאתִי לַגּוֹף
טוֹב אֶלָּא שְׁתִּיקָה. וְלֹא הַמְדָּרֵשׁ
הוּא הָעֵקֶר, אֶלָּא הַמַּעֲשֵׂה. וְכָל
הַמְדָּבָה דְּבָרִים, מֵבִיא הֵטָא.

וְלֹא מָצָאתִי לַגּוֹף טוֹב אֶלָּא שְׁתִּיקָה.

משנה י"ח.

רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר,
עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד,
עַל הַדִּין וְעַל הָאֱמֶת וְעַל
הַשְּׁלוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר: (זכריה ח) אֱמֶת
וּמִשְׁפַּט שְׁלוֹם שִׁפְטוּ בְּשַׁעְרֵיכֶם:

על שלשה דברים העולם עומד...

